

Het proces – de wacht bij het graf

lezen: Matteüs 27:62-66

Wat een stress. Dagenlang zijn ze bezig geweest met die lastige rabbi uit Nazaret. Het heeft hen heel wat energie en slapeloze nachten gekost, maar het is hen gelukt: 'Jezus aan het kruis, eindelijk!'

Maar nog steeds hebben Annas, Kajafas en de andere hogepriesters geen rust. De geestelijke leiders van het Joodse volk zijn weer eens in het geheim aan het vergaderen. Weliswaar zijn zij er in geslaagd die 'bedrieger' uit Nazaret monddood te maken door Hem aan een kruis te laten spijkeren. Ze hebben Hem dan eindelijk tot zwijgen kunnen brengen, maar ze horen nog steeds de echo van zijn woorden rondzingen: "Na drie dagen zal Ik uit de dood opstaan!"

Annas, Kajafas en hun partij van de Sadduceeën geloven helemaal niet in een opstanding uit de doden. 'Dat komt helemaal niet voor in de vijf eerste boeken van de Bijbel, de boeken van Mozes.' Zo is het theologisch standpunt van de Sadduceeën.

Stel je voor ... als die rabbi Jezus uit Nazaret werkelijk uit de dood zou kunnen opstaan ... dan kunnen zij hun boeltje wel gaan pakken als geestelijke leiders van het Joodse volk.

'Die mogelijke opstanding van Jezus, die van Zichzelf beweert de Mensenzoon te zijn, moet – kost wat kost – voorkomen worden!'

Dus opnieuw naar Pontius Pilatus. 'Heer, het schoot ons te binnen dat die bedrieger, toen Hij nog leefde, gezegd heeft: 'Na drie dagen zal Ik uit de dood opstaan.' Geeft u alstublieft bevel om het graf tot de derde dag te bewaken, anders ...'

Pilatus heeft er meer dan genoeg van. Hij is niet van plan om nog verder met de geestelijke leiders van het Joodse volk te onderhandelen. Om van hen af te komen geeft hij drie korte bevelen: 'Ga! Regel! Verzegel!'

Bovendien stelt hij een bewakingseenheid ter beschikking: een wacht.

'Ze gingen erheen en beveiligden het graf door het te verzegelen en er bewakers voor te zetten.'

Vergezeld van zo'n tien tot dertig soldaten snellen de geestelijke leiders naar de graftuin. Op hun aanwijzingen laten zij het graf van Josef van Arimatea met het zegel van de hogepriester verzegelen. Schending van het zegel zou een ernstige misdaad zijn.

En nadat alles even strikt en nauwkeurig is afgehandeld kan iedereen opgelucht ademhalend terug naar huis om het paasfeest te gaan vieren. Alleen een wacht blijft achter bij het graf.

Een wacht bestond gewoonlijk uit vier man. Terwijl er één alert is, kunnen de andere drie een zekere mate van rust genieten. Bij het eerste alarm kunnen ze alle vier in actie komen. Een van de vier is een door Pilatus aangewezen bevelvoerende centurio. Iemand waar de prefect het volste vertrouwen in heeft. Volgens de overlevering is zijn naam Petronius.

Als plichtsgetrouwe soldaten van het Romeinse rijk waaraan zij trouw hebben gezworen vervullen zij hun taak. Ze zullen zich niet laten beetnemen door wie dan ook.

Zo begint hun nachtelijke opdracht: het bewaken van het graf van die rabbi uit Nazaret. 'Laat ze maar komen. We zijn er klaar voor!

In de rechterhand draagt een soldaat zijn bekende Romeinse speer. Een stevig wapen van meer van 1 meter 80 lang. Een wapen om mee aan te vallen. Aan zijn linkerarm hangt een groot schild 1 meter 20 hoog en 75 cm breed. Om niet in de weg te zitten voor het schild, hangt het zwaard – eerder een steek- dan een slagwapen – rechts aan een riem die over zijn linkerschouder gaat. Links draagt de soldaat ook nog een dolk in zijn gordel.

Dan valt de nacht. En terwijl het Joodse paasfeest in de overvolle stad Jeruzalem massaal gevierd wordt vervullen vier Romeinse soldaten plichtsgetrouw hun taak. Wat de bewakers niet weten is dat God vanuit de hemel zijn engel intussen de opdracht heeft gegeven om naar de graftuin af te dalen. Morgen is het immers 'de derde dag!'